

ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಅವರು ಪಟಪ್ಪದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಲ್ಲಿಯ ಮೂರಾಲ್ಲು ಜನ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಸಮೀಪದಿಂದ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬಾಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಮನಗೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸೋಸೆ ಸಹ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಬಂದು ಅವರ ಸಮೀಪದಿಂದಲೇ ಮನಯೋಜಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಸೋಸೆಯನ್ನು ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಗ ಸಹ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಬಂದು ಅವರ ಸಮೀಪದಿಂದಲೇ ಮನಯೋಜಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಮಗನನ್ನು ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಮನಯೋಜಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಖಂಡಿತ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಯಾರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಮಾತ್ರ ಸಹ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಗುರುತೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಯೋಜಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಅಂಧಕಾರ ಕವಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ಎದ್ದು ಕಂಡುತ್ತಾರೆ. ಅರೋಗ್ಯ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಡೋರ್-ಬೆಲ್ ಒತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಮನ ಕೆಲಸದವಲ್ಲ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಈಗ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ರೇಲಿಂಗ್ ಹಿಡಿದು ಏರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಉಂಟಾರ ಟೆಬಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಮುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಬಂದು ಕುಚೆ ಖಾಲಿಯಿದೆ. ಅವರು ಹೋಗಿ ಆ ಕುಚೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕೂರುತ್ತೇ ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಟಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ಸ್ವಲ್ಪ ಉಂಟಾರ?’

ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ಮಾಡ್ಡಿನಿ. ಅದರೆ...’

‘ಅದರೇನು?’

‘ನಿಷೇಲ್ಲಾ ಯಾರು?’

‘ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ.’

‘ಇದು ಸುಳ್ಳು’ ಎಂದು ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಮಗ ಮತ್ತು

ಸೋಸೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ನೀವೆಲ್ಲಾ ಯಾರು?’

‘ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗ’ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಸೋಸೆ.

‘ಇದು ಸುಳ್ಳು’ ಎಂದು ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ನೀವಾರು?’ ಸೋಸೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ಇವರು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಇವರ ಗುರುತ್ವ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ?’

‘ಇಲ್ಲ, ನವಗ್ಂಜರ ಗುರುತ್ವ ಇಲ್ಲ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಯಾರು?’

ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ನಿಮಗೆ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ನಿವ್ವ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿ.’

ಮಗ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ಈಗ ಅಪ್ಪಣಿನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ವ್ಯಾದಿರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲಿ?’

ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಾದಿರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಅವಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾದಿರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ನಿಮಿಗಿದೆ’ ಹಿಗೆಂದು ಅವರು ಕುಚೆ ಬಿಟ್ಟು ಏದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಹೊರಟು ಮೊಗುತ್ತಾರೆ.

ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ಪಕೆ ಏದಿರಿ? ಉಂಟ ಮಾಡಲ್ಲ?’

‘ಇಲ್ಲ.’

ಮರುಂದಿನ ದಾಸ್ ಬಾಬೂ ಸಹಜವಾದರು. ಅವರು ಈಗ ಹೇಣಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತಾರೆ. ‘ಇಂದೇನು ತರಬೇಕು?’ ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

‘ಹೆಸರು ಬೇಕೇ, ಅರಿಸಿನ, ಸಾವಿತ, ಉಪ್ಪು, ಗಸಗಸೇ.’

ಮಗ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ನನಗೊಂದು ವ್ಯಾಕೆ ಶೇವಿಂಗ್-ಬ್ಲೈಂಡ್-ತನ್ನಿ.’

ಸೋಸೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ನನಗೊಂದು ಸೆಂಟ್ ಹೇರ್-ಆರ್ಯಿಲ್ ತನ್ನಿ.’

ಮಗಳ ಮಗ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ‘ನನಗೊಂದು ವ್ಯಾಕೆಟ್ ಹುರಿದ ಕಡಲೆ ತನ್ನಿ.’

ಮೊಮ್ಮೆಗಳ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ‘ಅದನ್ನೇ ನನಗೂ ಬಂದು ವ್ಯಾಕೆಟ್ ತನ್ನಿ.’